

jeg vi som politikere skal holde os i en god armslængde af.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Mogens Jensen som medspørger.

Mogens Jensen (S):

Nu står ministeren og bryster sig af, at der er kommet mange teatre til, siden der sidst var en SR-regering, og det er ganske rigtigt. Ved ministeren, hvorfor det er sådan? Det er jo, fordi vi har haft en god refusionsordning, som har sikret, at der har været et incitament ude i kommunerne og blandt teatrene til at etablere teatre rundt omkring i landet. Det er den ordning, ministeren nu ødelægger fuldstændig ensidigt uden om en bred forligskreds på teaterområdet.

Ministeren siger, at der kommer mange ressourcer til området og ekstra midler, men jeg står altså med en udtalelse fra ministerens eget sagkyndige udvalg, hvor der står, at det rammebeløb, der nu er udmeldt, og som ministeren her står og nævner i Folketingssalen, nøjagtig bare lige vil kunne dække det finansieringsbehov, der er kendt allerede, og at der allerede fra 2008 enten vil ske en reduktion af teatrenes tilskud, en forøgelse af de kommunale tilskud eller en nedlæggelse af flere egnsteatre. Er det ikke korrekt, at sådan udtaler ministerens eget sagkyndige organ sig?

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Kendsgerningerne er sådan, at der aldrig nogen sinde har været så mange penge i egnsteatrene, som der kommer i de kommende år, og som der er i dag; næsten dobbelt så meget, som der var i 2000 i faste priser.

Det er rigtigt, at refusionsordningen klart har været medvirkende til, at vi har fået flere egnsteatre, hvilket er flot og godt. Derfor vil der også fremover være en refusionsordning, den vil blot være rammestyrret. Og det vil være inden for en ramme, som er langt større, end den nogen sinde har været før.

I dag er der 28 egnsteatre. Vi ved, at der er tre teatre, som er planlagt til at opstå. Det vil koste x antal kroner. Ud over det lægger vi flere penge i de eksisterende teatre, fordi kommunerne også putter flere penge i dem. Så de eksisterende teatre får flere penge i fremtiden, kan vi se, og vi kan se, at der er penge til at oprette de teatre, vi ser foran os. Så det eneste, jeg kan forholde mig til, er de papirer, jeg har set, om, at det her sikrer økonomien i hvert fald inden for den fremtid, vi

kan se foran os, på det niveau, at teatrene, der er derude, som helhed får flere penge, og der bliver flere teatre. Uanset hvordan man vender og drejer det, får egnsteaterområdet flere penge at lave teater for.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Mogens Jensen for det sidste spørgsmål.

Kl. 16.40

Mogens Jensen (S):

Jeg er glad for, at ministeren bekræfter, at det forholder sig sådan, at det økonomiske niveau, man nu har lagt sig fast på, svarer til det behov, man kan se, dvs. til de teatre, vi kender. Dermed er der jo ikke ekstra midler til de nye teatre, der måtte komme.

Jeg synes, at vi skal kalde en spade for en spade, og der er jo en grund til, at ministeren vil have rammestyrt. Det er, fordi der nu lægges et loft over, hvor mange teatre der kan få støtte, eller i hvert fald hvor meget der kan udbetales i støtte.

Kan ministeren ikke bekræfte, at det forholder sig sådan, at hvis der ud over de teatre, der nu er – der er 30-32 stykker – kommer ekstra teatre til, så skal de finansieres ved, at der enten er nogle teatre, der skal hives ud af den eksisterende ordning, eller ved at teatrene får skåret i deres tilskud generelt set?

Er det ikke rigtig, at det er sådan, rammestyrt kommer til at virke, hvis der kommer flere teatre til end dem, der nu er lagt penge af til på finansloven?

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Der er også en tredje mulighed, nemlig at man putter flere penge i rammen. Derfor er intet som helst afgjort.

Det, vi kan se foran os, er, at der er penge til tre nye teatre finansieret krone til krone. Vi kan se foran os, at der er flere penge til de eksisterende teatre, end der er i dag, bare fra i dag til efter årsskiftet og til om 14-15 måneder er der fra statens side flere penge også til de eksisterende teatre. Det er det, vi ved. Det ved vi også der vil være i 2009, og det ved vi også der vil være i 2010.

Hvad der så sker ud i den fremtid, som ligger efter det, vi ved nu, er altså relativt svært at spå om og gætte på. Hvis man skulle komme i den situation, at der kom mange nye teatre, må man jo se på økonomien til den tid. Nu ved vi i hvert